

Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

GLOBALT

**Children's Mission
fylder 40 år!** S. 2

UKRAINE

**Maria bager tærter
i stedet for at give op** S. 5

FILIPPINERNE

**Svejsekursus baner vej
for et job til Rogelio** S. 7

NR 1 2024

Children's Mission

Indhold

- 3 Kenya
- 4-5 Ukraine
- 6-7 Filippinerne
- 8 Thailand & Bangladesh

DANMARK

CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION

POSTADRESSE:
Brobyvej 72, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304
E-MAIL: info@childrensmmission.dk
WEB: www.childrensmmission.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE
Peter Thomsen, Arne Panduro,
Bo Wallenberg

BANK:
Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574
GIRO: 921-6464

FØROYAR

SKANDINAVISKA
BARNAMISSIONIN

POSTADRESSE:
Skandinaviska Barnamissionin,
Føroya Deild,
Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarnamissionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1
Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7
Betri Banki: 9181-120.980.0
BankNordik: 6460-101.594.1
Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam
OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:
Svend Løbner
OPSÆTNING: PCG Malmø
TRYK: All-Media Øresund, Malmø

Children's Mission fylder 40 år!

Kære faddere og livreddere!

2024 ER ET HELT SÆRLIGT ÅR, for i år fylder Children's Mission 40 år som organisation. Den 1. marts 1984 blev vi registreret hos Skat-testyrelsen i Sverige.

Når man som organisation fylder 40, er det fantastisk at kigge tilbage i bakspejlet for at se, hvordan vi har udviklet os gennem disse år, og hvor omfattende arbejdet er blevet. Jeg kan opsummere mine indtryk med, at Gud er trofast! Dette er ikke vores værk, men Guds værk, og gennem alle årene har Gud holdt sin beskyttende hånd over sit arbejde.

I 1977 FIK HELE FAMILIEN Wallenberg et møde med Gud, og en ny æra begyndte i vores liv. Måske har flere af jer læst den bog, som min far Sigvard skrev om dette: "Frelse, hvad er det for noget?"

Far var før kendt for at optræde i folkeparkeer og rejste rundt og rige rundt og underholdt folk. Da han i en moden alder fik et møde med Gud, bad han en bøn: "Gud, hvis du vil bruge mig, står jeg til din rådighed. Jeg kan spille klaver, jeg kan være sjov, og jeg kan synge. Disse gaver stiller jeg til din rådighed, men jeg beder dig: Send mig, hvor ingen andre vil hen, og når jeg når dertil, vil jeg yde hjælp til ånd, sjæl og krop!"

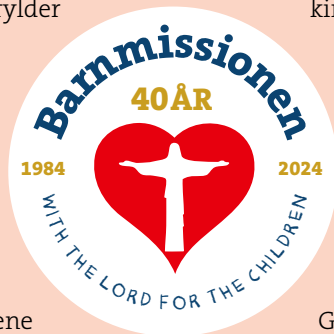
FAR BLEV HURTIGT en eftertragtet evangelist, der rejste rundt i hele Norden og fortalte om familiens oplevelse. Imens blev bønnen ved med at dukke op: "Gud, send mig, hvor ingen andre vil hen, og når jeg når dertil, vil jeg yde hjælp til ånd, sjæl og krop!"

Gud hørte hans bøn og under mærkelige omstændigheder endte han på Smokey Mountain-lossepladsen i Manila, Filippinerne, hvor omkring 500.000 fattige levede af andres affald.

På lossepladsen var der en lille kirke, hvor far prædikede. Menighedsmedlemmerne var sårbare og fattige, men de elskede Jesus. Dette rørte min fars hjerte, og han spurgte præsten, om der var noget, han kunne gøre for at hjælpe menigheden. Så sagde

præsten, at menigheden tog sig af 16 forældreløse børn. Far gav præsten alle sine rejsepenge og lovede, at han ville hjælpe disse børn. Han ville ikke prædike i en eneste kirke i Norden uden at fortælle om børnene og samle penge ind til dem.

Dette blev begyndelsen på Children's Missions arbejde. I dag, 40 år senere, hjælper Children's Mission omkring 600.000 nødlidende børn og familier på tre kontinenter. Gud er trofast og holder stadig sin beskyttende hånd over sit arbejde.

I LØBET AF JUBILÆUMSÅRET 2024 udgiver vi et ekstra blad, der fortæller om vores historie. Jeg blev selv leder af Children's Missions arbejde i 1996 og har gang på gang oplevet, hvordan Gud hjælper og vejleder.

En af mine medarbejdere sagde for ikke så længe siden, "Bosse, det er lige meget, hvor mange penge du deler ud, Herren vil fylde op!" Dette er faktisk sandt! Jeg øser ud, og Herren øser ind, men hans skovl er større end min!

Dette er muligt, fordi Gud har sendt dig, som giver til Children's Mission, og fordi du trofast har stået og stadig står ved vores side med dine gaver og bønner! Du skal vide, at jeg er taknemmelig og rørt over alle, der støtter Children's Mission, og det er ikke noget, jeg tager for givet.

Vi i Children's Mission vil gøre alt, hvad vi kan, for at både Gud, du og vi kan være stolte af arbejdet. Vi ønsker, at folk skal få et værdigt liv på Jorden, men også høre om Jesu kærlighed til os alle.

Til sidst vil jeg ønske dig det bedste, jeg kan, og det er Guds rige velsignelse over dig og hele din familie. Endnu en gang tak for alt, hvad du gør for Children's Missions arbejde!

Bo Wallenberg
BO WALLEMBERG
GENERALSEKRETÆR

KENYA

Dorothy fortæller om sin skole

Ifem år har 14-årige Dorothy Atieno været elev på Gift School i Mombasas slumkvarterer, en skole, der er finansieret med støtte fra Children's Mission. Her fortæller hun om sit liv og sin skolegang.

– **MIT NAVN ER DOROTHY** Atieno. Den niende januar 2019 kom jeg på Gift School for første gang og skulle så starte i fjerde klasse. I skolen har jeg fået god undervisning. Noget, der undrede mig, var, at vi elever fik udleveret lærebøger af skolen, så vores forældre ikke skulle købe bøger. Jeg har heller aldrig før hørt om en skole, hvor forældrene får mad til skolebørnene, selv når skolen ikke er åben. Vi skolebørn har også fået julegaver fra Children's Mission. Jeg har aldrig oplevet en skole, der giver så meget kærlighed og velsignelse, som Gift School.

– Mit liv har været fyldt med sorg

og smerte, og hver dag beder jeg til Gud om at blive rask. Jeg har problemer med mit hjerte, nyrer og lider af blodsygdommen seglcelleanæmi.

– **JEG HAVDE ALLEREDE** store helbredsproblemer, da jeg kom ind på skolen og var ikke sikker på, at skolen ville optage mig som elev, men skolens grundlægger Linah Samba bød mig velkommen. Fordi jeg er syg og konstant har smerter, har jeg nogle gange svært ved at klare mine studier.

– Jeg takker Gud for mine lærere, der står op for mig og viser kærlighed, og som ikke forlader mig, når livet er

svært. Med deres støtte og med Guds hjælp er det lykkedes at gennemføre ottende klasse. Jeg klarede mig godt til de nationale eksamener.

– Det, der gør mig ked af det, er, at jeg nu er færdig med grundskolen, og at jeg derfor ikke længere kan fortsætte på Gift School. Jeg ville ønske, at skolen også tilbød en videregående uddannelse, så jeg kunne blive ved med at få den hjælp, jeg får her.

– Jeg er så taknemmelig til Gift School for al den hjælp, jeg har fået, og til Children's Missions alle givere, der gør det muligt for børn som mig at gå i skole og få hjælp til uddannelse.

Træer plantes ved Children's Missions skole.

KENYA

770 træer plantet ved skole

CHILDREN'S MISSIONS OG Ledos skole Hannah Emuriakin School i Lokichogio, Kenya, har fået plantet 770 træer i nærheden af skolen, i et træplantningsprojekt sammen med Kenya Forest Service. Dette er en del af de kenyanske myndigheders klimaplan om at plante 15 milliarder træer i landet inden år 2032.

Træplantningen blev ledet af myndighedernes medarbejdere, men elever og skolepersonale fik også lov til at deltage.

Children's Mission kørte til Kherson-regionen og delte nødhjælp ud til mange i nødlidende mennesker. De mødte også de elleveårige piger Alina og Olenka, der fortalte om deres liv i krigens skygge.

UKRAINE

Children's Mission på en vigtig, men farlig mission

I løbet af efterår og vinter har et hold fra Children's Mission i Ukraine ved flere lejligheder rejst til landsbyer i Kherson-regionen, der blev hårdt ramt af krigen. De har blandt andet uddelt ovne, mad, tøj, hygiejneartikler og legetøj.

DET HAR VÆRET HÅRDE rejser ad farlige veje ind i et område, hvor krigen hele tiden er til at tage og føle på. Men faren blev opvejet af at se landsbyboernes dybfølte taknemmelighed, da de modtog hjælp fra Children's Mission.

– Mange af de mennesker, vi møder, har mistet nære slægtninge i krigen. Deres huse og hjem er blevet ødelagt, men de har ikke mistet håbet om at leve i fred igen, siger Lyudmila Lonyuk, der leder Children's Missions arbejde i Ukraine.

VASYL ER EN LOKAL leder i en af landsbyerne. Hans landsby blev voldsomt bombet, og mange huse blev ødelagt. Dagen før holdet fra Children's Mission nåede frem, blev landsbyen bombet igen. To huse blev ødelagt, og to familier mistede deres hjem.

– Vores landsby var så smuk, den var som et hjørne af paradiset med sine

grønne græsplæner, fine haver og en flod, hvor vi kunne fiske. Se, hvordan det ser ud nu! Men vi vil genopbygge vores landsby, så vores børn, børnebørn og kommende generationer kan bo og leve her, siger han.

Children's Mission mødte en kvinde, der boede i et af de ødelagte huse. Heldigvis gemte familien sig i en kælder og slap uskadt.

– Jeg er taknemmelig til Gud for, at vi klarede det; det er et mirakel. Men vi har en svær tid foran os med at forsøge at genopbygge huset, sagde hun.

I EN ANDEN LANDSBY mødte Children's Mission to piger, de 11-årige Alina og Olenka. Alina fortalte, at da Ukraine generobrede landsbyen, som tidligere var besat af Rusland, blev hun sendt dertil fra Odessa for at bo i landsbyen sammen med sin farmor.

– Livet i Odessa var så hårdt, med

konstante eksplosioner, luftalarmer og mange, lange timer i beskyttelsesrummene.

Selv i landsbyen er der eksplosioner, og det er farligt at gå udenfor, fordi der stadig er miner.

– Alligevel er det ikke så grimt her som i Odessa. Jeg så en ni-etagers bygning kollapse efter et raketangreb. Det var forfærdeligt!

UNDER SAMTALEN lyder endnu en luftalarm, og både pigerne og holdet fra Children's Mission søger et sikkert sted hen. Alina viser på sin mobil, hvor der i øjeblikket er flyalarmer i Ukraine. Både børn og voksne har sådanne apps installeret på deres telefoner.

Olenka fortæller om sin skole. Lige nu må hun studere på afstand, men hun drømmer om at se sine klassekammerater ansigt til ansigt igen – en dag, når krigen er forbi.

UKRAINE

Maria bager tærter i stedet for at give op

I **LANDSBYEN AFANASIIVKA** uden for Kherson mødte holdet fra Children's Mission en ældre kvinde, Maria. Hun var på vej til kirken, men standsede gerne for at snakke lidt.

I juni 2023, da Kakhovka-dæmningen uden for Kherson brast, steg vandet omkring landsbyen hurtigt og endte 1,7 meter over det normale niveau. Hele landsbyen blev oversvømmet, inklusive Marias hus.

Når kvinden fortæller historien, kommer tårerne.

– Det, der ikke allerede var blevet ødelagt under krigen, blev ødelagt af vandet. Alt, hvad jeg havde bygget op gennem mange år, hvad jeg dyrkede, af min ejendom blev plyndret af russerne, og det, der var tilbage, blev ødelagt af vandet. Jeg blev så ked af det; det gjorde så ondt. Jeg ville ikke leve lænere og planlagde at afslutte mit liv for egen hånd.

Da vandet begyndte at trække sig tilbage, og Maria igen kunne komme ind i sit hus, så hun ødelæggelserne. Alt flød rundt: bøger, billeder, hele hendes liv. Men sorgen blev erstattet af vrede, og hun besluttede sig for ikke at give op.

– Jeg tænkte: Fjenderne har ødelagt alt, hvad jeg ejer, men de skal ikke have lov til at ødelægge mit liv. I stedet vil jeg hjælpe vores soldater med det, jeg kan. Så jeg begyndte at bage tærter, som jeg gav til soldaterne. Jeg bager levertærter, kåltærter og æbletærter. Når jeg bager, glemmer jeg, hvor hårdt livet er. Soldaterne bliver så glade og roser min mad. De er blevet mine drenge.

Inden holdet fra Children's Mission rejste, gav de Maria en fødevarerpakke og fik en velsignelse som tak.

– Må Gud velsigne alle de mennesker, der hjælper os. Jeg vil bede for jer alle sammen, sagde Maria.

”Jeg bager levertærter, kåltærter og æbletærter. Når jeg bager, glemmer jeg, hvor hårdt livet er.

UKRAINE

Ovnen varmer, når strømmen svigter

”Jeres ovne redder vores liv.” Ordene kommer fra landsbyboere i en af de krigshærgede landsbyer, som Children's Mission har besøgt.

Da holdet fra Children's Mission ankom til landsbyen, spredte rygten sig hurtigt, og indbyggerne skyndte sig til landsbyens redningstelt, hvor der altid er strøm, vand og lidt mad. Krigen har lært befolkningen at være forsigtige, og holdet fik mange spørgsmål om, hvor de kom fra.

Landsbyboerne var glade for mad og tøj, men mest af alt var de glade for varmeovnene. De sagde, at strømmen

ofte går, og at de ikke altid tør tænde ild i deres huse for at varme op eller lave mad. For når fjenden ser røg fra skorstenene, øges risikoen for angreb.

– Jeres ovne er små og kompakte. De kan nemt flyttes fra sted til sted, og de udleder ikke meget røg. Det er simpelthen livreddende ovne, sagde en af personerne.

Children's Missions brændeovne er fremstillet af skoleelever i Sverige og fragtet med lastbil til Ukraine. Det er gaver fra Children's Missions webshop-kunder og fra Foreningen Filippos i den svenske by Osby.

”Jeres ovne redder vores liv!”

FILIPPINERNE

Fantastiske Leo!

LEO JOHN ER NÆSTEN 5 ÅR gammel. Han er en klog, udadvendt og selvstændig dreng fra Southville i udkanten af Manila. Han er den yngste af syv søskende og bor i et lille hus med sin far, der er krigsveteran, mens hans mor arbejder i en skønhedssalon i udlandet. Indtægten rækker ikke til familiens behov, selv om hans ældre halvbror hjælper med forsørgelsen.

Leo er en af deltagerne i det 120-dages ernæringsprogram, som Children's Mission i Filippinerne arrangerer for undervægtige børn. Normalt kommer børnene med deres forældre, som lærer at lave nærende og billig mad til deres børn, inden alle deltagerne spiser maden sammen.

Men Leo kommer som regel alene med en tom madkasse og en ske. Han lytter opmærksomt, mens Children's Missions lægehold fortæller børnene, hvad de skal spise for at have det godt. Han kan også li at lege med de andre børn i programmet. Selvom han ikke får den familiestøtte, som mange andre børn får, formår han at deltage i programmet, simpelthen fordi han er så fantastisk.

Leos helbred forbedres gradvist, og han tager på i vægt. Udover at spise god mad får han også ekstra hjælp gennem specielt tilberedte måltider, der er beriget med vigtige næringsstoffer til undervægtige børn.

FILIPPINERNE

Tandpleje til børnebyens børn

AT FÅ UNDERSØGT SINE tænder, behandlet dem med fluor og nogle gange også få behandlet caries er ikke en selvfølge for børn i Filippinerne. Her viden om god tandsundhed en mangelvare, og mange familier har ikke råd til tandpleje.

Derfor er det en fantastisk velsignelse, at tandlæge Dra May Potenciano i lang tid har hjulpet børnene i Børnebyen med tandpleje.

Nu var det tid igen. For nylig fik 19 børn fra børnelandsbyen hjælp til undersøgelse, tandrensning, fluorbehandling og til at få behandlet huller i tænderne.

FILIPPINERNE

Svejskursus baner vej for et job til Rogelio

ROGELIO A. ESPANA er 43 år gammel. Hele sit liv har han levet under meget dårlige forhold. Som barn forlod han skolen efter grundskolen for i stedet at begynde at arbejde og hjælpe med at forsørge sin familie, som levede under meget simple forhold. Hans far uddannede ham til bygningsarbejder.

Rogelio giftede sig til sidst med en kvinde, der arbejder som lærer. Hun inspirerede ham til at begynde at studere igen. Rogelio blev optaget på en erhvervsuddannelse i svejsning udbudt af Children's Mission i Filippinerne.

Da han startede på uddannelsen, var han genert og nervøs, fordi han ikke havde studeret i mange år. Men han satte hurtigt pris på den nye viden om svejsning, som han lærte under uddannelsen. Han lærte også at samarbejde med andre, at være tålmodig, og at hårdt arbejde og beslutsomhed kan gøre en stor forskel.

Uddannelsen har givet ham praktisk viden, men også ny selvtillid. Rogelio tror og håber, at uddannelsen vil hjælpe ham til at kunne arbejde og løfte sin familie ud af fattigdom. Planen for fremtiden er at arbejde, men samtidig tage flere erhvervsuddannelser for at dygtiggøre sig.

Rogelio er meget taknemmelig for den mulighed, han fik for at deltage i Children's Missions erhvervsuddannelse i svejsning.

Children's Mission sørger for erhvervsuddannelser i svejsning, computerservice, baging og syning. Det er erhverv med gode jobmuligheder.

Karussellerne var populære, da børnebyens børn tog på udflugt.

FILIPPINERNE

Udflugt for børnene i børnebyen

TIDEN OMKRING JUL er en sjov tid for mange børn, hvor man holder jul og laver hyggelige aktiviteter sammen med sin familie. Men for børn, der ikke har nogen familie, kan det tværtimod være en rigtig svær tid.

Children's Missions børneby Open Heart Children's Village arrangerede derfor en udflugt for de børn, der bor i børnebyen.

26 børn, 6 husforældre, 2 socialrådgivere og 2 chauffører kørte til Fiesta Carnival, en indendørs forlystelsespark, hvor børnene kørte radiobiler, miniaturetog og karusseller. Bagefter spiste børn og personale middag sammen på en fastfood-restaurant.

Børnenes glæde over den spændende udflugt spredte sig til alle i deres nærhed, og det var en dag, de vil huske i lang tid fremover.

THAILAND

Første julefest for Anna og hendes søn

ANNA OG HENDES SØN bor tæt på grænsen mellem Thailand og Laos. Anna er fra Laos, men er født og opvokset i Thailand. Hun har haft et meget hårdt liv, og som 15-årig var det hver dag en kamp for at få mad.

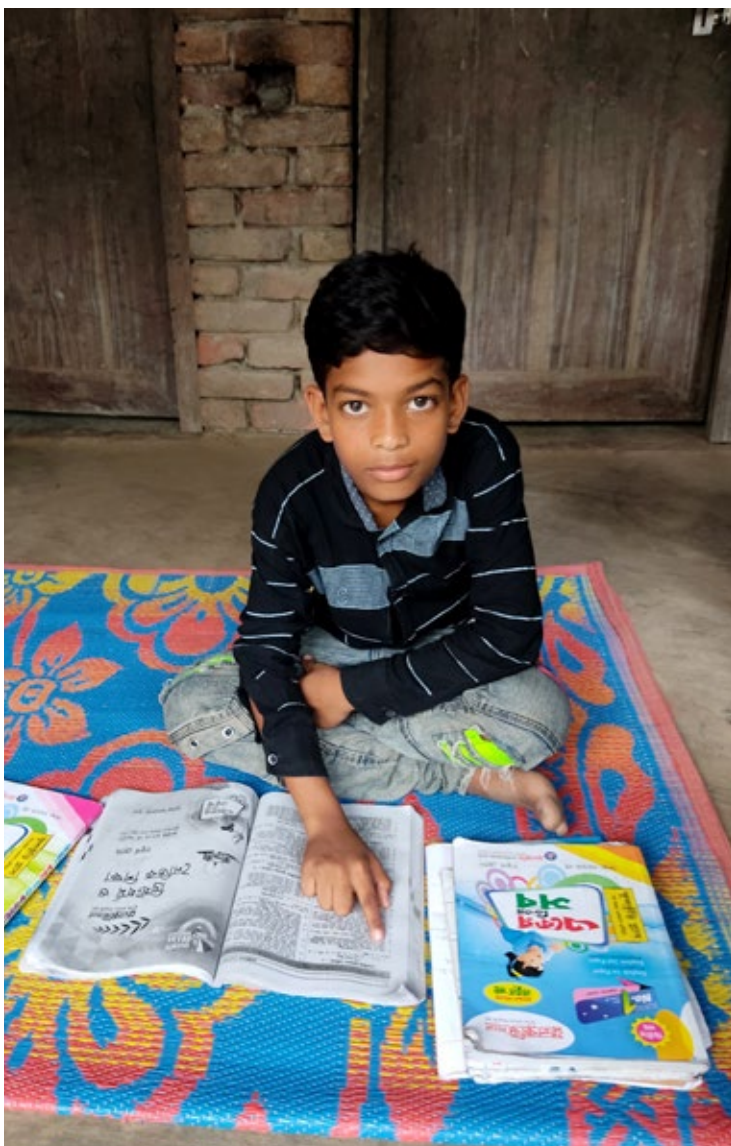
Men livet rummer også glæder og håb. Anna har fået hjælp af Children's Missions samarbejdsorganisation ChildSafe, og inden jul var hun inviteret til en julefest, som ChildSafe arrangerede. Øjnene lyste af glæde og munden blev til et stort smil.

Efter julefesten fik hun et lift hjem af ChildSafe-personalet. Da fortalte hun, at det var første gang, hun og hendes søn havde været til julefest. Hun var så glad og taknemmelig for festen, alle de aktiviteter hun var med til, og den gode mad, de fik.

Da ChildSafes personale spurgte, om de måtte bede sammen med moren, svarede hun, at hun gerne ville have forbøn for, at ChildSafe også får mulighed for at arrangere en julefest næste jul.

ChildSafe vil holde kontakten med mor og søn og fortsætte med at hjælpe dem.

BANGLADESH

Monisankar vil være lærer

MONISANKAR DAS ER en tolvårig dreng, der går på Children's Missions lektiehjælpskole Machhiara Tutorial School i Bangladesh. Monisankar kommer fra en kristen familie. Kun 0,3 procent af befolkningen i Bangladesh er kristne, og det kristne mindretal har det ofte meget svært.

Monisankar bor sammen med sin mor, far og to søskende i det sydvestlige Bangladesh, et område, der ofte er ramt af cykloner og oversvømmelser. Moren er husmor, mens faren er daglejer og familiens eneforsørger. Men indkomsten er meget uregelmæssig. I regntiden er det svært at finde arbejde nok, og så får han heller ikke løn.

I landdistrikterne i Bangladesh er der mange børn, der ikke går i skole. Men læreren på Machhiara Tutorial School overbeviste Monisankars forældre om, at deres søn havde brug for at komme i skole og uddanne sig. På skolen får Monisankar undervisning i grundfag og hjælp til lektierne. Han opnår også sociale færdigheder og lærer vigtige hygiejneveraner.

Monisankar går i fjerde klasse. Han drømmer om at blive lærer, men kan også li at passe familiens ged. I skolens frikvarterer elsker han at spille fodbold med sine venner. Han deltager også i søndagsskole og gudstjenester.

Monisankar og hans familie er taknemmelige over for Children's Mission, som finansierer hans skolegang.